
Beköszöntő

Alig egy év telt el azóta, hogy kipukkant az az évek óta egyre növekvő pénzügyi buborék, amely a spekulációs tőkét és vele a világgazdaságot is felfújta. Az Egyesült Államokban több, mint 100 egyéb bank csődje mellett tönkrement a Lehman Brothers Befektetési Bank is. Az összeomlás egy gazdasági cunamit indított el. A pénzügyi csőd végigszárguldott az egész világon, majd rendkívül gyorsan gazdasági, termelési és fogyasztási válsággá alakult, melyet politikai, mentális válság is követett.

Eladósított, egyébként is hitelektől függő országunknak az államcsőd elkerülésére nagy nemzetközi intézményektől, szervezetektől ismételtel hitelt kellett felvennie, illetve megszorító intézkedéseket kellett hoznia. A nagy bajt sikerült elkerülni, de a szükséges intézkedések meghozatala rámutatott azokra a strukturális, gazdálkodási, minőségi problémákra, amelyek az elmúlt évtizedekben felhalmozódtak. Ez a helyzet magával rántotta a magyar egészségügyet is, amely már az elmúlt 3 esztendőben is a GDP 0,9%-ának megfelelő bevételcsökkenést szenvedett el, tartalékai kimerültek.

Rámutat a 2009. év végi rendkívül nehéz szakmai és gazdasági helyzetre, hogy az ágazatban pattanásig feszült a helyzet. A forráskivonást az intézmények a feljük megnyilvánuló finanszírozói és lakossági elvárások kielégítése mellett már nem tudják elviselni, azaz az elvárt szolgáltatás mennyiségét ennyi forrásból nem képesek teljesíteni. Rontja helyzetüket az ellátó-ellátott kapcsolatot romboló, helytelen kommunikáció is. Ebben a helyzetben létrejött egy új érdekvédelmi szövetség is, és a munkáltatók, munkavállalók, illetve ezen keresztül áttételesen a betegek elégedetlenségét példátlan egyetértést felmutatva közösen fogalmazta meg a Magyar Kórházszövetség, Egyetemi Klinikák Szövetsége, a Stratégiai Szövetség a Magyar Kórházakért Egyesület, az Egészségügyi Gazdasági Vezetők Egyesülete és a Medicina 2000 Poliklinikai és Járóbeteg Szakellátási Szövetség is. Észrevételeiket, gondolataikat a szakmai érdekképviseletek a Miniszterelnök úrnak is kifejtették, majd ezt követően közös nyilatkozatban nyilvánosságra hozták. A tárgyalások folynak, és elindult egy demonstratív nyomásgyakorlás is.

Ebben a helyzetben az EGVE ez évi konferenciája nem véletlenül választotta: a Korboncolás, Kórboncolás címet. Szakmájuk hazai és nemzetközi elismertségnek örvendő tudósaival, többek között Dr. Herskó Ferenc Nobel-díjas orvossal próbáljuk megfejteni az elmúlt időszak és a jelenkor állapotát és igyekezzünk jövőképet adni.

Őszintén remélem, hogy mire ez a rövid cikk megjelenik, a kormány és a szakmai szervezetek konszenzussal olyan megoldást tudnak kialakítani, amely megnyugtató módon garantálja betegeink egészségének biztosítását, munkavállalóinknak munkahelyük, és az egészségipar stabilitásának megőrzését is.

Ahhoz, hogy ez a helyzet létrejöhön, nem csak a fent említett tárgyalófeleknek, hanem valamennyi magyar állampolgárnak felelősséget kell vállalnia, gondolok itt a munkahely-teremtésre, a felelős adó-és járulékfizetésre...

Ezeknek a gondolatoknak a szellemében ajánlom mindenkinek Nobel-díjas írónk gondolatait, amellyel a 2008-as konferenciánkon találkozhattunk:

*„.....ahol az emberi élet értékéről van szó,
ott radikálisan kell eljárunk, a követelésnek
azzal a méltóságával, amely a természeténél
fogva elháríthatatlan .”*

(Kertész Imre)

*Ari Lajos
elnök
Egészségügyi Gazdasági Vezetők Egyesülete*